

Abstrakt

Proces suburbanizace, tedy přesun obyvatel a aktivit do městského zázemí, není jen socioekonomickým fenoménem, ale rozpínání města do krajiny představuje vážný problém i v oblasti životního prostředí. Plocha zabraná suburbánními oblastmi se neustále zvyšuje, povaha této výstavby je prostorově a energeticky náročná a dochází k podstatným změnám v charakteru krajiny, která je fragmentována a homogenizována. Popsané změny postihují i rostliny a živočichy v této krajině žijící, jejich přirozené prostředí je intenzivně přeměňováno a ne všechny jsou schopny přizpůsobit se novým podmínkám prostředí a silné konkurenci invazních druhů. Velké množství zpevněných a nepropustných povrchů má pak vliv nejen na biotu, ale ovlivňuje i kvalitu vody, její infiltraci, nebo odtokový režim. V neposlední řadě jsou novou výstavbou dotčeny i kvalitní zemědělské půdy, které jsou tak nevratně znehodnoceny a stávají se nevyužitelnými pro další produkci. Ačkoli mají legislativní opatření v České republice za úkol kvalitní zemědělské půdy chránit, studie provedená v okolí dálnice D1 ukazuje, že tomu tak rozhodně není; komerční suburbánní výstavba se kolem dálnice D1 ze dvou třetin realizuje na těch nejproduktivnějších a nejcennějších půdách. Toto číslo poukazuje na nedostatečnou důslednost při tvorbě územního plánu a nutnost situaci efektivněji řešit.